

Düşlerin Hıçkırıkları Sessizdir

– S. Yetgin · 26 Mart 2014

Düşlerin Hıçkırıkları Sessizdir

Doruklarında dolaşıyorum, aydınlığım ol varsıl gülüşlerinle
Yangınlara atılmış bir yürekleyim, sessizliğimi al öpüşlerinle
Topraksız ovalardayım gülüm, okşa beni ölümsüz hayallerinle
Sensiz dar geliyor yaşamak, sil gözlerimdeki hıçkırığı ellerinle.

Kıydan hiç ayrılmayan bir dalganın cesaretinde saklıdır an'lar. Ayaklarımıza çarpan suların bizde bıraktığı kristal öpüşlerle yüreğimizin alyansına gizleriz tanımsız düşlerimizi. Yanlış doğruya, doğru yanlışla direnirken eski sevgilerle yaşar, yeni aşklarla şiir oluruz. Dünlerimizi yitirdikçe, bugünlerimizin sözlerinde kayboldukça, umarsızlığımız olacaktır yarın, yaşanmamış yerlerinde beni konuklasana.

Yağmurlu bir göktür, arada bir yüreğimize gelip oturan bulut ağlamaları. Gözlerimizde yeşeren acıkmışlık valsi ile yeşil dünyalar umarız hayattan. Işıklar göz kırparken korkak yalnızlığımıza, çağından kuşku duyan bezirgânlara benzetiriz kendimizi. Sonra, birdenbire yön değiştiririz ve şiir oluruz aynı yaşama. Usla bilenir, sevgiyle dilleniriz, uzaklarda ruhumuza en ölümsüz aşk şarkıları arayan simyacılar için.

Eski bir zaman çalgıcısının içindeki boşluktur özgürlük üzerine çalmak. Kırğılı yollardan geçerken kanlı gözyaşlarını saklar gün, belki de bu yüzden doğmayı hiç istemez güneş. Dönüşü yoktur yaşanmış ömrün, ancak yaşanacak her ömre, her güne şiir olmak bizim işimizdir aslında ve bunun için yüreğimizin dipnotlarını durmaksızın karıştırırız.

Avuçlarımızdan kayan hayat sularıyla avuçladığımız yüzümüzde gülücükler eksildikçe, sevdayı gözlediğimiz özlem tepelerinde gözlerimizin ferisi eksildikçe, anıların odasına kapanıp ağlarız, ruhumuzun titreşimleri azaldıkça. Oysa, gönlümüzdeki asil sevgilerdir yaşama bağlayan bizi, anılarımızla gün dönerken sancılı bir tufan yazgısı dayarız dudağımıza, ömür diye. Bundandır tapılası bir yürekte sonsuza dek mola vermemiz.

Adına sevda dedikleri bir koy var benim de düşlerimde. Yeşil ormanlarla çevrili, mavi sularla bezeli, yaşam gülüşlerinin mercan kayalıklarında bizi bekleyen eflatun bir gemi. Ve bir başka ışıldayan geceleriyle seni düşünüyorum orada, bir tek seni. Ay vuruyor göğsümüze şiirce. Güneşe veriyoruz çocuk yüzlerimizi. Ellerin yetiyor bana. Dalıyorum gözlerinin derinlerine, çıkarıyorum en gizli incileri ve yazıyorum kumlara sevgimle, 'seviyorum gülüm, seviyorum seni'.

İzini sürerken ben aşkın, keder sürerim yüreğimin en gizli tapınaklarında yüreğime. Yakamı bırakmaz

yine de aşk, düşer yangın mavisi içime. Gözlerin kaynağını arayan bir deli nehirce vurur hayalimdeki yaşanmamış karelere. Saklarım seni gülüm, saklarım en gizli yerlerimde, ölümsüz bir sevgiyle. Dağlar eğilir bize, utanır gece, susar rüzgâr ve aşkının yaşam türküsü işler içime, hece hece.

Fırtınadır yüreğimizin birikmiş tozlarını penceremizden savuran. Yamalı gönlümüzün dar odalarında kelimeler sürteriz ısınmak için yaşama. Yok olmaya yüz tutan değerlerimizi yeniden kazanmak için savururuz öfkeli susuşlarımıza. Hep aynı döngünün doymak bilmeyen yolcularıyız anlayacağın bu soğuk handa. Yatağımızdaki terle kalkarız er sabahlara ve sular çarparız uykusuz yüzlerimize aşkla.

Enkazlarla yağmalanmış, dalga vuruşlarıyla parçalanmış yüreğimizin narin duygu geçişlerinde, anılarımız paralanır yaşamımızın mor dudaklı zebanilerince. Gözyaşına sarmaladığımız hıçkırık mendilimizi aşktan uzak kıyılara atarız. Bedenimizi türlü infallere atan, iğrenç resimlerle donatılı bu hayat sahnesinde umudumuzu paralayanlara yazdığımız şiirler hiç bitmez.

Özleminin kahırlarıyla aşsam yolları sana gelsem. Terleyen avuçlarını titrek dudaklarını ruhuma sürsem ve üşüsem seninle, bedeninin sıcak denizlerine düşsem yar. Kokuna hasretim, beni bu deli düşünüşten gel de kurtar. Aşır gülüşlerinle güneşi dağlardan, yağdır yağmurları bakışlarıyla göklerden, bitir anlamsız yanlışı sevginle, dindir iç sızılarımı kadın sarılışlarıyla. Uzak düşler kıvrımı olsun dudakların, ben ruhunun yeşil ovalarına şiir gülleri ekerken. Saçların savrulsun yorgun gönlüme, ben öldüren bakışlarını düşlerken.

Yağmurlar dilediğim bereketli bir gök olsun yüreğin, doğurgan ovalarında mevsim geçişleri yaşarken. Seni düşünürken, yağmur serinliğine tutunarak pencereden sızdım yatağına, sen uyurken. Terli bedenini kuruladım avuçlarımla ve yüreğimi örttüm üzerine üşütmeyesin diye. Bir şarkı seçtim sana, şiir gözlerine adaklar adayarak. Özlemimi çalıyordu gece, seyrettim seni sonsuza kadar. Parçalanmış bir uykunun döşegine serersin gün saçlarını, ben gözlerinin demli süzüşlerini yudumlarken. Soluğunun efsunu dolar içime, sen düşler âleminde gezerken. Gemiler geçer denizlerimden yarım, özleminin dalgaları yüzümde kıvrak bir rakkase gibi dans ederken. Haykırırım dönen güneşe o an, ben öpüşlerinin kıvrımlarında bir başıma seni, yalnız seni sevdiğimi düşlerken.

Tanıımı hep sevgiye çıkan bir süzülüşün kucaklanmasıdır sevda. Günlerin ağır ve hoppa duruşlarıyla kapıların dışında bekler hüznün. Bir düş ki, zar atar hep yek umulan düşeş sancılara. Güneş dağlardan aşır ruhumuzu bulur er şafaklarda ve sarmaşık acılarımızın terkinde yorgun vücudumuzu kucaklar.

Sen gecemin kırık dalı, yüreğimin anzer balı, şiirimın hası, gözümün yaşı, ömrümün baharı, hüznümün şahı, sevdamin narı, aşkımin ana damarı. Senli düşlerin yorgun bir günü daha veda etmekte güneşe. Bir yel düşüyor yüzüme, ıslak bedeninde kalan tuzlarla dönüyorsun sarayına. Ben gün dökülen gözlerini özlerken sen kaybolmuş dünlere isyan türküleri mırıldanıyorsun belki de. Seni arıyorum gülüm, bu yorgun şehirde. Baktığım her yüzde gülen gözlerin, can alıcı dudakların işliyor içime.

Sorgunun kapsül ingilariyla gözlerimdeki yaşı silmeden uyuyacağım bu gece. Kırık bir plaktan seçtiğim nihavent bir şarkıyla rüyalarına geleceğim. Durmadan akan bu zaman ırmağından tas tas sular doldurup aşkının toprağına dökeceğim. Sen küskün dalı olacaksın bu hüzzam sevdanın. Ben nakaratı dilde kavru lan bir türküyle oban ateşleri yakacağım dağlarda. Unutulmuř bir köşede suskularımla baş başa kalmayı da öğreneceğim.

Selahattin Yetgin